

Testy statystyczne

Hipotezy statystyczne

- Niech θ oznacza tradycyjnie parametr modelu statystycznego
- Dotychczasowe rozważania dotyczyły metod estymacji tego parametru (punktowej lub przedziałowej)
- Teraz, zamiast szacować nieznaną wartość parametru, będziemy weryfikowali hipotezę mówiącą, że jego "prawdziwa" wartość nie różni się istotnie od zadanej wartości, co zapisujemy

$$\theta = \theta_0$$

gdzie θ_0 jest ustalone

- Poza samą hipotezą (nazywać ją będziemy hipotezą zerową) musimy jeszcze podać hipotezę alternatywną, czyli ustalić jaka jest nasza decyzja w przypadku odrzucenia hipotezy zerowej
- Przykładowo, dla hipotezy zerowej

$$H_0: \theta = \theta_0$$

możliwe są następujące alternatywy

$$H_1: \theta \neq \theta_0, \quad H_1: \theta > \theta_0, \quad H_1: \theta < \theta_0$$

Przykłady układów hipotez

- Hipoteza zerowa: wartość oczekiwana (średnia) badanej cechy **nie różni się istotnie** od 20
Hipoteza alternatywna: wartość oczekiwana (średnia) badanej cechy **jest istotnie większa** od 20
- Hipoteza zerowa: wartości oczekiwane (średnie) badanej cechy w dwóch grupach **nie różnią się istotnie**
Hipoteza alternatywna: wartości oczekiwane (średnie) badanej cechy w dwóch grupach **różnią się istotnie**
- Hipoteza zerowa: **nie ma istotnej zależności** pomiędzy dwoma badanymi cechami
Hipoteza alternatywna: **istnieje istotna zależność** między dwoma badanymi cechami

Obszary krytyczne

- Konstruując procedurę testową wyznaczmy tzw. **obszar krytyczny** (obszar odrzuceń hipotezy zerowej)
- Najbardziej typowy jest prawostronny obszar krytyczny postaci
$$R = \{x: T(x) \geq k\}$$
gdzie T jest statystyką testową, a k oznacza wartość krytyczną
- Stąd jeśli wartość statystyki testowej jest duża (przekracza wartość krytyczną), to odrzucamy hipotezę zerową
- Inne postaci obszarów krytycznych:
 - Lewostronny obszar krytyczny
$$R = \{x: T(x) \leq k\}$$
 - Dwustronny obszar krytyczny
$$R = \{x: T(x) \geq k_1 \text{ lub } T(x) \leq k_2\}$$

Błędy pierwszego i drugiego rodzaju

Prawdopodobieństwo tego błędu nie jest kontrolowane. Wiemy tylko, że jest możliwie minimalne.

Prawdopodobieństwo tego błędu jest kontrolowane. Zawsze poniżej poziomu istotności.

		Decyzja	
		Przyjmujemy hipotezę zerową	Odrzucamy hipotezę zerową
„Rzeczywisty stan natury”	Hipoteza zerowa	Decyzja poprawna	Błąd I rodzaju
	Hipoteza alternatywna	Błąd II rodzaju	Decyzja poprawna

Błędy pierwszego i drugiego rodzaju

- Przyjmując lub odrzucając hipotezę zerową podejmujemy decyzję, która może być poprawna lub błędna
- Podczas testowania hipotezy zerowej możemy popełnić jeden z dwóch następujących błędów:
 1. Odrzucamy hipotezę zerową gdy jest ona prawdziwa –
błąd I rodzaju
 2. Przyjmujemy hipotezę zerową gdy jest ona fałszywa –
błąd II rodzaju

Wybór wartości krytycznej

- Ustalamy poziom istotności testu α i dobieramy wartość krytyczną tak, aby
 1. Prawdopodobieństwo popełnienia błędu I rodzaju było mniejsze lub równe α
 2. Prawdopodobieństwo popełnienia błędu II rodzaju było minimalne

Wynik testowania hipotez

- Ponieważ decyzja przyjęcia hipotezy zerowej może pociągnąć za sobą popełnienie błędu II rodzaju (prawdopodobieństwo tego błędu nie jest kontrolowane i nawet w najlepszych testach może być bardzo duże), to wynikiem testowania hipotez statystycznych jest jedna z dwóch decyzji:
 1. "odrzucaamy hipotezę zerową" tzn. stwierdzamy występowanie istotnych statystycznych różnic (zależności), na poziomie istotności α
 2. "nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej" tzn. nie stwierdzamy występowania istotnych statystycznie różnic (zależności), na poziomie istotności α

p-wartość

- p-wartość (p) jest najmniejszym poziomem istotności testu, przy którym odrzucamy hipotezę zerową

- **Wniosek:**

Jeżeli $p \leq \alpha$, to odrzucamy H_0

Jeżeli $p > \alpha$, to nie ma podstaw do odrzucenia H_0

Sposób obliczenia p-wartości

- Prawostronny obszar krytyczny:

$$P_0(T \geq T(x))$$

- Lewostronny obszar krytyczny:

$$P_0(T \leq T(x))$$

- Dwustronny obszar krytyczny:

$$2 \min\{ P_0(T \geq T(x)), P_0(T \leq T(x)) \}$$